

gaaet ud, og det er efter den, at den Tilslutning har fundet Sted, som har været nogenlunde almindelig i Udvalget, men dermed nægter jeg ikke, at det er ualmindeligt at gjøre noget Saadant og i et saa stort Omraade igjennem Finantsloven, samt at det er endnu ualmindeligere at gjøre det ved Finantslovens 3die Behandling, eller at det ikke havde været bedre, om man var kommen med et særligt Lovforslag derom. Havde der foreligget et bindende Tilbud om, at Nogen vilde kjøbe Pladsen for 150,000 Rd., vilde Udvalgets Fleertal neppe have tilraadet det her foreliggende Forslag, men efter den Maade, hvorpaa dette Tilbud nu er fremkommet, og da Sessionen er saa langt fremskreden, er det igjen et Spørgsmaal, om man kan ville forkaste denne Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at underhandle, efter som han, saavidt jeg skjønner, ikke længere kan søge den ad den almindelige Vej igjennem en særlig Lov, støttet til fornødne Oplysninger; men faaer han den ikke nogenlunde betimeligt, kan han ikke vente, at de, der skulle bevæge sig for at bringe Foretagendet igang, ville kunne skaffe de fornødne Midler tilstede til rejste Tid, idet Industriudstillingen her i Danmark, efter som man formoder, skal afholdes om ikke mange Aar. Saaledes foreligger Sagen. — Naar man forøvrigt har sagt, at Industriforeningen eier Capitaler, er dette ikke Tilfældet. Den eier kun en Deel af det Sted, hvori den boer, idet den nemlig skulder endeel Penge bort derpaa, og dernæst eier den Medlemscontingent, der er 3 Rd. aarlig. Den har ikke Ret til at fordre en Skilling mere af Medlemmerne uden en Generalforsamlings Beslutning, og de ere ikke engang bundne derved, idet de kunne træde ud. Skulde der nogenstinde blive Tale om en forøget betydeligere Udgift for dem paa Grund af det Foretagende, hvorom der her er Spørgsmaal, træder jeg for min Part ud, thi jeg vil ikke give mere. Der er altsaa ikke Tale om, at Industriforeningen som saadan selv kan faae dette Foretagende bragt igang; men den træder kun op som agerende i Industriens Navn og som Indbyder dertil. Muligt kan den skaffe Capitaler paa denne Maade, men fra denne begyndende Bestræbelse efter at naae

det endelige Maal og til at faae Capital til dermed at begynde Foretagendet er der en meget lang Vej, og dette er en aldeles umulig Vej, naar der ikke fra Bevillingsmyndighedens Side idetmindste er givet store Forhaabninger om, at den engang vil give sit Bifald dertil. Saaledes foreligger Sagen, og der er altsaa ikke nogen Nødvendighed for at gaae ind derpaa. Spørger man mig, om det er af Bigtighed for Industrien, at Foretagendet kommer istand, skal jeg ikke indlade mig derpaa — jeg er nærved ikke at troe paa den Art Indflydelse —, og spørger man mig om, hvorvidt vor Industri er betydelig eller ikke, svarer jeg, at jeg er enig med dem, som sige, at den er ringe, men spørger man mig, om vi trænge til Industri, siger jeg, at ethvert agerbringende Land i høieste Grad trænger dertil, naar Befolkningen begynder at tage til (N. Hage: Industrien trænger ogsaa til Agerbruget!). Ganste vist, Forholdet er gjensidigt; men det vil ikke kunne nægtes, at man i Danmark paa Grund af naturlige Forhold og en tidligere Tids Mangel paa Befolkning er fredeen langt mere frem paa Agerdyrkningens end paa Industriens Bane, og at det er i høi Grad ønskeligt, om Industrien kan gaae fremad ved sine egne Kræfter samt ifølge den Drift, der ligger i Opmuntringen ved Geniets Indflydelse. Spørgsmaalet er altsaa her, om man vil, af en ganske egen Art. For at kunne leve i et Land, skal man kunne sætte Foden paa fast Jordbund, og Spørgsmaalet er nu, om det, ifald der er noget Forstandigt i denne Bestræbelse efter paa Industriens Vegne at fremme Planen om et Industripalads, kan være rigtigt eller ikke at lade det faae Lov til at faae Fodsætle paa et for den Slags Sager passende Sted i Byen, thi at anlægge det udenfor Byen troer jeg ikke kan være gavnligt. Jeg troer, at dette Spørgsmaal maa nøie overveies, før Regen stemmer for Forslaget. Det er klart, at Sagen har lidt en ikke ringe Forandring ved den Meddelelse, der idag er kommen fra det ærede Medlem for Mariager (N. Hage), men paa den anden Side er det ganske vist, at naar vi ikke nu komme til nogen Afgjørelse i saa Henseende, maa Sagen falde sammen. Det vil være det Afgjørende, om Indenrigsministeren tør sige,